

ਸੁਤਕਾਦੁਖਜਾਇ॥ ਚਿਤ੍ਰਮੁਨੇਹਰੇ॥ ੨੦॥ ॥ ੩੧ ॥
ਜਹਲਬੁਰਅਰਬੀ ਸਿਰਾਬਿਲੋਧਾਰਸੀ॥ ਜੇਕਰਉ
ਸਨੁਹਲਪਾਇਰਖੇਤਾਜਪਨੇਵਿਖੇਭੋਨਾਹੋਇ॥ ੨੧॥
॥ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥
ਅਰੁਤੇਭੁਖਛਾਹੈ॥ ਮਾਤਾਇਲਹੈਅਰੁਕਾਜਿਦਹੈ॥ ਤ
ਥੀਤਨੁਨਰਮਕਰੇਹੈ॥ ਪੇਦਪੀੜਾਗੁਰਦੇਪੀੜਮਜਾਨੇ
ਤੇਪਥਰੀਦੀਪੀੜਾਵਿਨਕੇਹਰੇਹੈ॥ ਪਾਂਤਨੁਬਿਧੀਕ
ਗੇ॥ ਖੁਰਾਕਾਇਮਰਥਾ॥ ੨੨॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥
ਰਬੀਗੋਰੇਅਗੁਰਧਾਰਸੀ॥ ਚਿੰਦੀਕਦੀਦਾਖਕਹਦੇਹਨ॥
ਸਰਦਹੈਪਹਲੇਦਰਜੇ॥ ਅਸਕਹੈਦੁਜੇ॥ ਪਿਤਾਨੁਹਰੇਹੈ
ਅਰੁਪੇਦਨੁਬਿਧੇ॥ ਦਿਖਰਗੁਲਕੀਦਹੈ॥ ੨੩॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥
ਜਜਪਾਰਸੀ॥ ਸਰਦਖਸਕਹੈਪਹਲੇਦਰਜੇ॥ ਨੇ
ਤੀਜੇਤਕਰੇਹੈ॥ ਸਿਕਾਹਣੀਨੁਅਰੁਗੁਦਾਦੇਜਖਮਾਨੁ
ਹਰੇਹੈ॥ ੨੪॥ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ੨੯ ॥
ਰਸੀ॥ ਚਿੰਦੀਮੇਥੇਹੈ॥ ਗੁਮਖਸਕਹੈਦੁਜੇਦਰਜੇ॥ ਸੀਨੇ
ਨੇਜਾਫਅਰਨਰਮਕਰੇਹਨ॥ ਕੋਤਾਦਮੀਨੁਕਾਸੀਨੁ
ਕਦੀਬਾਲੀਨੁਹਰੇਹੈ॥ ਪੁਸਕਰੇਹੈ॥ ਜੇਕਰਦਸੀਮ

ਸਕਾਲਲੋਕੋਦਮਿਸਕਾਲਭਗਾਇਰਮਈਏਰਸ
 ਨਾਲਪੀਸਕਰਲੇਪਕਰੇਤਾਲਿਫਦੀਸੇਜਨੁਹਰੇਹੈ॥
 ਜੇਉਸਦੇਕ੍ਰਾਥਿਚਾਇਸਤੀਥਾਵੇਤਾਰਕਤਨੁਕਲੇ
 ਪੀੜਾਧਰਨਦੀਜਾਇ॥੨੫॥ ॥ਹਿਲਤੀਸਅਰਥੀ
 ਅੰਗੇਜਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀਹਿਗਅਹਰੰਮਠੇਹੈ॥ਗੁਮਰੇ
 ਤੀਜੇਦਹਜੇ॥ਯਸਕਰੈਦਜੇ॥ਏਥੇਵਿਚਥਾਇਅ
 ਹੁਕੁਰਨੁਹਰੇਹੈ॥ਜੇਕਰਉਸਨੁਜਿਰਕੇਸਾਥਪੀਸਕੇ
 ਲੇਪਕਰੇਤਾਕੋੜਾਜਾਇ॥ਅਹੁਪੁਸਕਰੇ॥ਮੁੜਨੇ
 ਇਸਤੀਈਰਕਤਨੁਚਲਾਵੇ॥ਬਚਾਪੇਟੇਤੰਨਿ
 ਕਸੇ॥ਯਹਾਕਾਇਮ॥੨੬॥ ॥ਹਮਸ
 ਅਰਥੀਨੁਕਦਪਾਰਸੀਲੇਲਚਾਖਤਰਕੀ॥
 ਹਿੰਦੀਚਣੇਅਰਥੇਲੇਕਹਦੇਹਨ॥ਗੁਮਤਰਹੈ
 ਪਹਲੇਯਸਕਰੈਤੀਜੇ॥ਤਈਅਤਨੁਨਰਮਕਰੇ
 ਮੁੜਨੁਅਗਰਿਤਨੁਚਲਾਵੇ॥ਧਾਂਤਨੁਪੁਸਕਰੇ॥
 ਸੁਰਭੰਗਅਹੁਪਕਰੀਨੁਹਰੇ॥ਅਹੁਸਹੀਰਦਾਰੀਗ
 ਸੁੰਦਰਤੇਸੁਰਖਕਰੇ॥੨੭॥ ॥ਹਿਮਾਮਅਰਥੀ
 ਕਥੁੜਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀਕਪੇਤਤੇਘੋਵਾਕਹਦੇਹਨ॥

ਮਾਸ ਉਸ ਦਾ ਗੁਮ ਮੁਖ ਸਕਰੈ ਦੁਜੇ ਦਰਜੇ ਆਗਾਹਿ ੩੨
 ਆਨੁ ਪੁਸਕਰ ਦਹੈ ॥ ਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਧੀ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਸਦੇ
 ਘਰ ਵੇਚ ਕਬੂਤਰ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਝੁਲਾ ਅਧਰੰਗ ਸਿਨਪੁ ०
 ਤੇ ਆਦ ਲੈ ਕਰ ਬਾਇਦੋਹ ਗੁਤਿ ਸਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ
 ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਹਿਮਾਰ ਮੁਹਲੀ ਅਰਬੀ ਅਲਸਕਤੁ
 ਰਕੀ ॥ ਖਰ ਅਰਖਾਨੋਂ ਗੀ ਪਾਰਸੀ ॥ ਹਿੰਦੀ ਗਯ ०
 ਤੇ ਗਾਜ ਬਕਰ ਦੇਹਨਾ ॥ ਮਾਸ ਉਸ ਦਾ ਗੁਮ ਮੁਖ
 ਸਕਰੈ ਦੁਜੇ ਦਰਜੇ ॥ ਜੇ ਕਰ ਛਾਰ ਉਸ ਦੇ ਜਿੰ
 ਗ੍ਰਾਈ ਨੂੰ ਰੋਗ ਨਜੈਤ ਸਾਥ ਸਾਥ ਰਿਲਾਇਕੇ
 ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਕਮਾਨੁ ਹੋਗਾ ॥ ਜੀਗਾਨੁ ਬੀਹਰੇ
 ॥ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਛੁਲ ਜੈਤਾ ਉਸ ਕਾ ਮੁਖ ਉਲਟਾ
 ਕਰਕੇ ਉਸ ਮੁਹ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾ ਪੀੜਾ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਉਸ
 ਦੇ ਸੁੰਥ ਦੀ ਅਗੂਠੀ ਪੁਖਨ ਛੜ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਨੁਬ
 ਛਵਾਇਕੇ ਹਥ ਮੈਰ ਕੇ ॥ ਤਾ ਬ ਬਾਸੀਰ ਅਗੂਮੁ
 ਗੀ ਜਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਹਿਮਾਰ ਅਰਬ ਹਿਸੀ ਅ
 ਰਬੀ ਗੋਰਖ ਪਾਰਸੀ ॥ ਮਾਸ ਉਸ ਦਾ ਗੁਮ ਮੁਖ
 ਕਰੈ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ॥ ਅਰਧੰਗ ਅਰਲ ਕਵੇ ਨੂੰ ਕੋਪ ਬਾ

੫
 ਯਧਨਖਥਾਯਤੋਕਟਨੁਪਿਸ਼ਧੀੜਪੀੜਗੁਗਦਿਜਾਈ
 ਇਨਾਨੁਹਰੈ॥੩੦॥ ॥ਸਹਮਹਿੰਜਲਮਰਥੀਹਦ
 ਥਾਣੇਤਲਖਧਾਰਸੀ॥ਹਿੰਨਜਲਤੁਰਕੀ॥ਹਿੰਦੀਤੁਮਾ ०
 ਹੈ॥ਗੁਮਹੈਤੀਜੇ॥ਅਸਕਹੈਦੁਜੇ॥ਕਟਨੁਤੇਬਾਇ
 ਨੁਪਿਤਾਨੁਬਿਰੇਚਨਕਰੈ॥ਅਗਕਫਿਮ੧੨ਦਖਤ
 ਹੈਆਧੁੰਨਾਦੇਖਹਰਨਕਤੀਗੁੰਗਦੈ॥੩੧॥ ॥
 ॥ਹਿਨਾਮਰਥੀਮਹਿੰਦੀਧਾਰਸੀ॥ਹਿੰਤਾਜਨੀਤੇਅ
 ਰਨੀਹਿੰਦੀ॥ਮਾਤਾਇਲੈ॥ਜੇਕਰਆਧਾਮਿਸ
 ਕਾਲਲੈਕਰਕੁਆਥਕਰੀਮਸਰੀਧਾਕੇਪੀਵੇਤਾ॥ਅੰ
 ਜਮਾਂਝਾਈਤੇਪੀੜਬੀਲੇਈਨੁਹਰੇ॥ਦਖਤਹੈਸੰਘ
 ਨਾਦੇਖਹਰਨਕਤੀਗੁੰਗਦੈ॥੩੨॥ ॥ਹਿਨਤ
 ਮਰਥੀਥੇਗਜੀਤੁਰਕੀਗੰਦਮਅਰੁਖਦਸਧਾਰ
 ਸੀ॥ਹਿੰਦੀਗੁੰਗਦੈ॥ਗੁਮਹੈਪਹੁਲੇ॥ਮਾਤਾਇਲੈ
 ਬਿਚਖਸਕੀਅਹਤੁਹੀਦੇ॥ਜੇਕਰਮੁਖਵਿਰਧਾਇ
 ਕੇਚਥਕਰਲੇਪਕਰੇਤਾਫੜੇਕਥੇਨੁਪਕਾਇਦੇਵੇ॥
 ਸੁਨਦੇਕਦੇਈਪੀੜਾਜਾਇ॥੩੩॥ ॥ਅਥਕੇਯ
 ਦੀਰਿਈਫਲਿਖਯਤੋ॥ ॥ਅਥਾਜੀਮਰਥੀ॥

ਨਾਨਕ ਲਾਗ ਪਾਹਸੀ ਹਿੰਦੀ ਬੀ ਜਖੀ ਰੇ ਦੇ ਹਨ। ੩੩
ਗੁਮਤ ਹੋ ਦੁਜੇ। ਸੁਦਤ ਹੋ ਪਹੁਲੇ। ਜੇ ਕਰੈ ਤੂੰ ਬੁ
ਦੇ ਕਰੇ ਨੁਲੇ ਪਕਰੇ ਤਾ ਪੀੜਾ ਮਹੁ ਜੇ ਜਨੁ ਹਰੇ। ਜੇ ਤੇ
ਸਕਾਕਾ ਬਕਰ ਕੇ। ਇਸ ਤੀ ਤਿਸਾ ਬਿਚ ਬੈਰੇ ਤਾ ਸੇਜ
ਧਰਨ ਕੀ ਹਰੇ। ਜੇ ਪੀਸ ਕੇ ਲੇ ਪਕਰੇ ਤਾ ਗੰਭੀਰ ਮਹੁ
ਛੇੜਾ ਜਾਇ। ੧) ॥ ਖੁਬ ਸੁਲਹ ਦੀ ਦਮਰ ਬੀ
ਅਸਖਾਰ ਤੇ ਚਿਰ ਕਾਮਾ ਹਨ ਪਾਹਸੀ। ਹਿੰਦੀ ਲੇਹੇ
ਦਾ ਪਰਾਤ ਨ ਮਨੁ ਹਰੇ। ਏਹਾ ਤਿਹੁ ਜੇ ਪੁਲਾਈ ਹੋ
ਵੇ। ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਲੇਹੇ ਦਾ ਬੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਗੁਮ ਅਸਕ ਹੈ
ਦੁਜੇ। ਸੇਜ ਮਾਨੁ ਹਰੇ। ਤਰੀ ਨੁ ਖਾਸ ਕਰੇ ਹੈ।
ਜੇ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੁੰਦੇ ਬਰਕਰ ਕਾਇਤਾ ਮੁੜੇ ਹੋ ਪਨੁ ਮਿ
ਸਾਨੇ ਮਹੁਆ ਦਾ ਦੇ ਜਖਮਾਨੁ ਹਰੇ। ਰਕਤ ਦੀ ਬਥਾ
ਸੀਰਨੁ ਮਹੁ ਸਲਸਲ ਬੈਲ ਨੁ ਗੁਨ ਕਰੇ। ਮਹੁ ਪੁਸ
ਦ ਕਰੇ। ਲਿਫਾ ਮਹੁ ਸੁਭ ਤਿਹੁ ਬਿਕਾਰਨੁ ਹਰੇ। ਇ
ਸਤੀ ਕੇ ਅਸਥਨੀ ਦੁਗਧ ਕਰੇ। ਖਰਾਕਰ ਤੀਰ ਬਾ
ਵਮਾ ਸਾਥੀ ਹੈ। ੨) ॥ ਮੁੰਦੇ ਬਰਕੀ ਬਿਧਾ ਮਨੁ ਹੋ ਸੇਧ
ਕੇ ਪੀਸ ਕਰੇ ਤਾ ਹੋ ਵਿਚ ਪਾਵੇ ਸਿਰ ਕੇ ਸਾਖਤ ਰਕਰ ਕੇ

6
 ਰਖਛੇਡਾਇਨ ੨੫ ਫੇਰ ਛਾਮੇ ਸੁਕਾਵੇ ਬਦਾਮ ਰੋਗ ਨ
 ਸਾਖੰਤੁ ਨੇਤਾ ਸੁਧੋਤਾ ਹੈ ॥੩॥ ॥ ਖੁਬਜ ਅਰਬੀ ਨਾਨ
 ਪਾਰਸੀ ਅਤਮ ਕਤੁਰਕੀ ਹਿੰਦੀ ਰੋਟੀ ਅਭਾਸਾਈ ਹੈ
 ॥ ਚਿਰੀ ਚਿੰਤੋ ਕਣਕ ਸੁਰਖ ਅਰੁ ਸੁਪੈ ਦਾ ਅਰੁ ਬੇਦਾ
 ਗੋਰੇ ਬੇਜੇ ਕਰ ਆਟਾ ਉਸਦਾ ਬਾਗੀ ਕਰੋ ਵੇਤਾ ਏ
 ਨਾਲ ਹਜਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਆਟਾ ਮਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਸਤਾ
 ਬੀ ਹਜਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰ ਆਧਾ ਮਿਸਕਾਲ ਆਟ
 ਛਾਣ ਕੁਟਕੇ ਦੋ ਫਿਪਰ ਲੇਪ ਕਰੇਤਾ ਗੁਣ ਕਰੇਗੇ ਹੋਰ
 ਗੁਣ ਏਹ ਹੈ ਜੁਰੋਟੀ ਉਸਕੀ ਖਾਏ ਤੇ ਪੇਟ ਨੁਨਰਮ ਕ
 ਰੇ ॥ ਅਰੁ ਕੁਲੰਜ ਨੂਨ ਫਾਕਰੇ ਰੋਟੀ ਜਮਾਈ ਰਿ ਜਾਏ
 ਜੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਪੇਟ ਨੂ ਬਿਧੋ ਹੈ ॥ ਗੁਣ ਉਸਕਾ ਗਜਾਇ ਚ
 ਰਬ ਅਰੁ ਤਰੈ ॥੪॥ ॥ ਖੁਲਸੁਲਜਤਿ ਅਰਬੀ ॥
 ਚਿਰ ਕਤਿਲਾ ਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਗੁਰਾਲੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਹੈ ॥
 ਗੁਮੀ ਅਰੁ ਖੁਸਕੀ ਬਿਚਮਾਯ ਲੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰ ਉਸਨੂੰ
 ਸਾੜ ਕੇ ॥ ਮਗਸੁਲ ਕਰ ਕੇ ਨੇੜੀ ਪਾਵੇਤਾ ਜੇ ਤਨੁ ਬਿ
 ਧੀ ਕਰੇ ॥ ਛੇੜਾ ਨੁ ਗੁਣ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਨੇੜਾ ਦੀ ਸਰਦੀ ਨੁ
 ਹਰੇ ॥ ਖੁਲਸੁਲਜਤਿ ਹਬ ਅਰੁ ਖੁਬਸਲ ਫਜਗੁ ਮਗ

ਸੁਲਕਰਨ ਕੀ ਬਿਧਾ॥ ਗੁਰਾ ਲੀਆਨੁ ਭੁਕਜੇ ਕਰ ੩੪
 ਕੇ ਕੁਜੇ ਪਾਇ ਕਰ ਮੁਖ ਮੰਦ ਕਰ ਜਿਪਟ ਲੇਪ ਕਰ ਕੇ॥
 ਗਤ ਨੁ ਅਗਨ ਬਿਚਰਖ ਕੇ ਛੂਕ ਦੇਵੇ॥ ਸੁਬੇਰਨ ਸੀ
 ਤਲ ਕਰ ਕਢ ਲੇਵੇ॥ ਫੇਰ ਪੀਸ ਕਰ ਕਪੜੇ ਦੀ ਥੈਲੀ
 ਵਿਚ ਪਾਇ ਕੇ ਜਲ ਸਾਥ ਧੋਵੇ॥ ਧੋਇ ਕੇ ਠਹਰਾਵੇ॥ ਜੇ
 ਪੜੀ ਉਸ ਨਿਤਾਹ ਦੇ ਖਲੇ ਥੈਰੇ ਉਸ ਨੁ ਸੁਕਾਇ ਰਖੇ॥
 ੫॥ ॥ ਖੁਬ ਸਲਫਲ ਅਰਥੀ ਚਿਰ ਕਨਕ ਰਧਾਗ
 ਸੀ॥ ਹਿੰਦੀ ਗੁਰਾ ਲੀ ਚਾਈ ਦੀ ਹੈ॥ ਸਰਦੀ ਖੁਸਕੀ
 ਬਿਚ ਮਾਯ ਲਹੈ॥ ਜੇ ਕਰ ਮਗ ਸੁਲਕਰਨੇ ਤੀਧਾਵੇ
 ਤਾ ਜੇਤ ਬਿਧੀ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਜਲ ਨਨੇਰਾ ਕੀ ਹਰੇ॥ ੬॥
 ॥ ॥ ਖਰੂਰਾ ਅਰਥੀ ਬੇਦ ਅਜੀਰਧਾਗ ਸੀ ਹਿੰਦੀ ਵਿ
 ਹੈ ਡੇਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਸਕਰੈ ਦੁਜੇ ਦਰਜੇ॥ ਅਰਧੰਗ ਤੇ ਲਕ
 ਵਾਪੀੜ ਜੇ ਜਾਈ ਨੁ ਹਰੇ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਦਾਣੇ ਅਥਵਾ ਦ
 ਸ ਦਾਣੇ ਕੀ ਗਿਰੀ ਨੁ ਮਖੀਰ ਸਾਥ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਖਾ
 ਇਤਾ ਕਢ ਨੁ ਬਿਰੇਚਨ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਇਸੀ ਤ੍ਰਾਇ ਸਤੀ
 ਇਕ ਦਾਣਾ ਖਾਇਤਾ ਇਕ ਸਾਲ ਤੀ ਕਰ ਪ੍ਰਸਤਨਾ
 ਹੋਇ॥ ਦੁਖ ਤਹੈ ਸੀਨੇ ਨੇ॥ ਇਕ ਹਰਨ ਗੁਰੁ ਦ ਕਤੀ ਗਹੈ

॥੭॥ ॥ ਖਿਰਾਤੀ ਨ ਅਰਬੀ ਕਥੁ ਸਤੇ ਕੇ ਥੁ ਪ੍ਰਾਸੀ
 ਹਿੰਦੀ ਗੰਡੇ ਏਹ ਨਾਗਮ ਹੈ ਦੂਜੇ ਖਾਸ ਕਰੈ ਤੀਜੇ ॥ ਜੇ
 ਕਰ ਕਿਸੇ ਮਲਮਸਾਥੀ ਮਲਾਇ ਕੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾ ਸੁਬ
 ਜਖਮਾਨੁ ਚੰਗੇ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਉਨਾਨੁ ਸੁਕਾਇ ਕੇ ਮਿਠੇ ਤੇ
 ਲਸਾਥ ਪੀਸ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨੁ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾ ਸੁਖ ਲਏ ਹੋ ॥
 ॥੮॥ ॥ ਖਰਨੂਬ ਅਰਬੀ ਖਾਸ ਕਰੈ ਗਲ ਖਾਹੁ
 ਰਸੀ ਬਾਗੀ ਨ ਜੋਤ ਅਰੁ ਬਨ ਮਕਰੀ ਸਤੁ ਰਕੀ ਹਿੰ
 ਦੀ ॥ ਸੁਦ ਖਾਸ ਕਰੈ ਦੂਜੇ ਘੋਟ ਨੂਬੀ
 ਧੇਮੁ ਤੇ ਨ ਚਲਾਵੇ ॥ ਖਰਾਕੁ ਰਬਾ ੩ ਫਿਮ ॥੯॥ ॥
 ਖਰਦਲ ਅਰਬੀ ਠਜੀ ਪਾਹਸੀ ॥ ਹਿੰਦੀ ਗਾਜ ਕਾ ਤੇ
 ਗਈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਨਸਵਾਰ ਲਵੇ ਤਾ ਛਿਕਾਅ
 ਵਨਾ ॥ ਜੇ ਮੁਰਗੀ ਏਅੰਡੇ ਸਾਥ ਪੀਸ ਕੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾ
 ਪਗ ਪੀੜ ਨੂ ਹਰੇ ॥ ਜੇ ਮਖੀਰ ਸਾਥ ਖਾਇ ਤਾ ਕੁਲਮ
 ਰਧੀਗਾ ਅਰੁ ਲਕਵੇ ਨੂ ਹਰੇ ॥ ਔਰ ਪ੍ਰਸੂ ਕਰੇ ॥ ਚਰਬੀ
 ਕੁਰਕੁਟੀ ਦੀ ਨਾਲ ਮੁਖ ਨੂ ਮਲੇ ਤਾ ਛਾਈਆ ਜਾਂਤ
 ॥ ਜੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾ ਹਜੀਰਾ ਨੂ ਲਿਫਟੀ ਸੋ ਜਨੂ ਹਰੇ ॥
 ਜੇ ਗੰਧਕ ਸੇਧੀ ਅਰੁ ਸਕੰਦ ਜਬੀ ਸਾਥ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਲ

ਗਾਵੇਤਾਖਰਸਮਰਦੰਦਨੁਹਗੇ। ਜੇਮੁਖਮੈਰਥੇਤਾਈ ॥੨੫॥
 ਦੀਪੀੜਜਾਇ॥ ਖਰਕਦੇਮਿਸਕਾਲਾ॥੨੦॥ ॥
 ਖਰਦੁਲਦੇਗਅਰਬੀ ਸੁਰਗੀਨਖਹੁੰਸਪਾਰਸੀ॥
 ਹਿੰਦੀਕੁਰਕੁਦੀਦੀਬਿਠਰੈ॥ ਗੁਮਖੁਸਕਰੈਪਹਲੇ॥
 ਜੇਕਰਆਧੇਮਿਸਕਾਲਨੂਦਸਮਿਸਕਾਲਮਾਓ
 ਲਅਸਲਅਥਬਾਸਕੇਜਬੀਸਾਖਖਾਏਤਾਕਫ
 ਹਾਂਦੀਨੁਬਸਨਕਹਾਵੇ॥ ਜੇਸੁਆਨਦੇਕਦੇਨੁਲੇਪਕ
 ਰੇਤਾਬਿਖਨੁਹਗੇ॥੨੧॥ ॥ ਖਰਦੁਲਦੁਹਾਜਅਰ
 ਬੀ ਸੁਰਗੀਨਮਾਕੀਆਨਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀਸੁਰਗੀਦੀ
 ਬਿਠਰੈ॥ ਗੁਮਖੁਸਕਰੈਪਹਲੇ॥ ਜੇਕਰਅਧਾਮਿਸ
 ਕਾਲਮਾਓਲਅਸਲਅਸਲਸਾਖਖਾਏਤਾਪੇਟ
 ਪੀੜਨੁਹਗੇ॥੨੨॥ ॥ ਖਰਦੁਲਪਾਰਸੀਸੁਰ
 ਗੀਨਖੁਸਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀਦੁਹੇਅਰੁਮੁਸੇਦੀਮੀਗਨਪੈ
 ॥ ਗੁਮਖੁਸਕਰੈਪਹਲੇ॥ ਜੇਪੀਸਕੇਰੋਮੁੜਸਾਖਬ
 ਸਿਰਕੇਕੇਲੇਪਕਰੇਤਾਥੇਹੜੇਨੁਤੇਮੁੜਰੋਪਅਹੁਪਖ
 ਰੀਨੁਕਛਗਲੀਨੁਹਗੇ॥ ਜੇਨੇਤੀਪਾਵੇਤਾਸੁਪੈਦੀਜ
 ਏ॥ ਜੇਬਾਲਕਾਨੁਦੇਵੇਤਾਪੇਟਨੁਕਲੇ॥੨੩॥ ॥

ਖਸਮਰੁਤਲਾਮਅਰਬੀ ਬੇਖਕਾਹੁਪਾਰਸੀਹਿੰਦੀਜ
 ਦਾਧੰਨੀਦੀਆਹੈ॥ਸੁਦਤਰਹੈਤੀਜੇ॥ਆਪ੍ਰਾਂਨੂਗੁਨ
 ਕਰੇ॥ਅਗਨਿਦ੍ਵਾਂਲਿਆਵੇ॥ਤਾਤਕਾਲਹੀਪਏਹੈ॥
 ਮੁੜਨੇਚਲਾਵੇਹੈ॥ਧਾਂਤਨੂਬੀਧੇਹੈ॥ਜੁਕਾਂਮਤੇਤ੍ਰਿ
 ਖਾਨੁਹਰੇਹੈ॥ਦੁਖਤਹੈਧਾਂਤਨੂ॥ਦੇਖਹਰਨਪੁਦਨ
 ਬਾਰਹੀਹੈ॥੧੪॥ ॥ਖਸਕਾਸਅਬੀਜਅਰਬੀ
 ਤੁਖਮਧੋਸਤਧਾਰਸੀਹਿੰਦੀਖਸਖਸਹੈ॥ਸਰਦ
 ਤਰਹੈ॥ਮਖੀਰਜਾਕਪੀਸਕੇਲੇਪਕਰੇਤਾਪੇਦਨੂਬੀਧੇ॥
 ਪੇਸਤਉਸਦਾਦੁਖਤਹੈਫਿਟਰੇਨੂ॥ਦੇਖਹਰਨਮਸਤ
 ਕੀਹੁਮੀਤੇਹਾੜਹੈ॥੧੫॥ ॥ਖਸਕਾਸਸੁਦਪਾਰ
 ਸੀਹਿੰਦੀਖਸਖਸਕਾਲੀਹੈ॥ਸੁਦਖਸਕਹੈਤੀਜੇ
 ॥ਜੇਦਿਕਦ੍ਰਿਮਖਾਏਤਾਸਰਨਤ੍ਰਿਕਾਕੀਰਤੁਬਤ
 ਨੂਹਰੇਹੈ॥ਨਿੰਦਾਉਪਜਾਵੇਹੈ॥ਦੁਖਤਹੈਫਿਟਰੇਨੂ
 ਦੇਖਹਰਨਸੇਫਹੈ॥੧੬॥ ॥ਖਸੀਜਾਤਸਾਲਕ
 ॥ਗੁਮਤਰਹੈਪਹਲੇ॥ਝੁਲੇਨੂਧਨਖਬਾਏਨੂਹਰੇਹੈ
 ਧਾਂਤਨੂਪੁਸ਼ਕਰੇ॥ਨਿਪੁਸ਼ਕਨੁਮਰਦਕਰੇ॥ਅਗਕਬ
 ਗੀਮਸਕਾਲਹੈ॥੧੭॥ ॥ਖਤਮੀਅਰਬੀ ਪਾਰ

ਸੀ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਗੁਲ ਕੈ ਰਹੈ ॥ ਸਹ ਦੁਤ ਹੋ ਦੂਜੇ ॥ ਆਤ ੩੬
 ਦਿਲੋਂ ਪਹੁਲੇ ॥ ਜੇ ਮਰਗਾ ਬੀ ਦੀ ਚਰ ਬੀ ਨਾਲ ਪੀ
 ਸਕੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾ ॥ ਜੇ ਜ਼ਾਈ ਪੀ ਤੇ ਗੁਰਾ ਦਿਯਾ ਦੀ
 ਸੋ ਜਤੇ ਸਹ ਬਾਸ ਬਾਨ ਦੀ ਸੋ ਜਨੂ ਹੋ ॥ ਜੇ ਜੜ੍ਹ
 ਉਸ ਦੀ ਕੁਆਲ ਕਰ ਕੇ ਪੀ ਵੇ ਤਾ ਜਿਹ ਗੁਰਾਈ ਸੋ ਜਤੇ
 ਤਿਲੀ ਦੀ ਸੋ ਜ ਅਰੁ ਦੁਖ ਤੇ ਨੁਆਂ ਦਾਈ ਜ ਕਮਾ ०
 ਨੂ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਸ ਤੀ ਕੁਆਲ ਦੇ ਪਾਈ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਤਾ
 ਧਰਨ ਦਾ ਮੁਖ ਖੁਲੇ ॥ ਅਰੁ ਸੇ ਤ ਦਾ ਗਤੇ ਮੁਖ ਕੀ ਛਾ
 ਣੀ ਆਨੂ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਕ ਮਿਸ ਕਾਲ ਬੀ ਜ ਅਭ ਬਾਦੁ
 ਲ ਉਸ ਦੇ ਕੁਆਲ ਕਰ ਕੇ ਮਿਸ ਰੀ ਪਾ ਕੇ ਪੀ ਵੇ ਤਾ ਕਾ
 ਸੀ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਨੂ ਹੋ ॥ ਜੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾ ਬਕੀ ਦੀ ਪੀ ਤੁ
 ਅਰੁ ਸੋ ਜਨੂ ਹੋ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਖਬਾਸ ਅਰ ਬੀ ਮਰਧ ੬
 ਗਾਧਾ ਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਚਮਰਿ ਦੜ੍ਹ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮਿਠੇ ਤੇ ਲਜਾ
 ਬ ਉਸ ਕੇ ਦੇਵਾਰ ਪਕਾਵੇ ॥ ਛੋਰ ਤੇ ਲੁਸ ਹੀਰਨੁ ਮਲੇ ॥ ਤਾ
 ਹੀ ਪੁਣ ਬਾਇ ॥ ਜਾਵੇ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕੀ ਛਾ ਰਕਰ ਕੇ ਨੇ ਤੀ
 ਪਾਵੇ ਤਾ ਜੇ ਤ ਅਰੁ ਸਿਯਾ ਹੀ ਨੁ ਬਿਧਾਵੇ ॥ ਜੇ ਰਿਨ ਕੇ ਹ
 ਸ ਉਸ ਦਾ ਪੀ ਵੇ ਤਾ ਗੋਰੇ ਆਈ ਪੀ ਤੁ ਹੋ ॥ ਅਰੁ

ਪੇਟਨੁ ਏਲਾਵੇ॥੧੮॥ ॥ਖਲਾਲਮਾਂਨਮਰਬੀ ਬੇ
 ਦੈਪਾਰਸੀ॥ਸਰਦਖਸਕਰੈਪਹਲੇ॥ਜੇਦੁਰਉਸ
 ਕੀਸਿਰਕੇਸਾਥਪੀਸਕੇਲੇਪਕਰੇਤਾਟੇੜੇਨੁਅਹੁ
 ਟੇੜੇਦੈਭੀਮਾਨੁਹੋ॥ਜੇਉਸਦੇਪੁਤਾਦਾਰਸਪੀਬੇਤੁ
 ਬਿਧਜਿਹੁਦੇਨੁਕੇਲੇ॥ਖਗਕਾਇਮ੨੦॥ਦੁਖਤੁਹੁ
 ਚਿਤੜਾਨੁ॥ਦੇਖਹਰਨਹੁਲਾਬਹੈ॥੧੯॥ਖਰਲ
 ਅਰਬੀ ਸਿਰਕਾਘਰਸੀ ਅੰਗੁਰੀਚੰਗਾਹੁਦਾਹੈ॥ਸ
 ਰਦਖਸਕਰੈਦੁਜੇਅਹੁਤੀਜੇਦਰਜੇਆਂਝਾਈਮਲ
 ਨੁਗੁਣਕਰੇ॥ਅਭਯਾਚਨਹੈ॥ਜੇਉਸਨੁਗੁਲਾਬਸਾ
 ਥਮਿਲਾਇਕੇਤਪਤਕਰਕੇਕੁਰਲੀਆਂਕਰੇਤਾਮੁਖ
 ਪਕਾਅਛਹੋਵੇ॥ਦੇਵਾਨੁਪੁਸਟੀਕਰੇ॥ਜੇਦੇਨਾਈ
 ਭਾਟਦੇਵੇਤਾਕੰਨਾਈੜੋਤੜੀਮਜਾਨਾ॥ਖਰਸਅਹੁ
 ਦੰਦਨਹੋ॥੨੦॥ ॥ਬਲਲਮਾਂਨਸਲਅਰਬੀ
 ਸਿਕਆਨਸਿਲਪਾਰਸੀ ਸਿੰਦੀਸਿਰਕਾਰਸਦਾਹੈ
 ॥ਜੇਦੇਭੀਮਨਿਤਯਾਇਤਾਮੁਖਕੀਦੁਰਗੰਧਨੁਹੋ
 ਅਰਕੇਤਾਦਮੀਜਾਇ॥ਗੀਘਣਥਾਇਸੁਰਕੁੰਗ
 ਆਝਾਈਪੀੜਨੁਮਿਹੀਨੁਹੋ॥ਜੇਕੰਨੀਪਾਵੇਤਾ
 ਪੀੜਨੁਗੁਣਕਰੇ॥ ॥ਖਲਲਮਾਂਨਸਲਕੀਬਿ
 ਧਾ॥ਇਕਸਉਮਿਸਕਾਲਾ॥ਬਸਲਮੁਸਬੀਨੁਅਹੁ

ਜੈਮਿਸਕਾਲਸਿਰਕੇਸਾਥਮਿਲਾਇਕੇਧੁਪਮੈਰਕੇਮਾ ੩੦
 ਸਤਿਨਟੇਰਵਰਤੇ॥੨੧॥ ॥ਕਮਰਅਗੁਰੀਅਰਬੀ
 ਸਿਰਾਬਧਾਰਸੀਤਿਦੀਮਦਰਹੈ॥ਜੇਜਾਪੁਗਣਹੋਵੇਸੇ
 ਗੁਮਤਰਹੈ॥ਦੂਜੇ॥ਧਾਤਨੁਪੁਸਕਰੇਹੈ॥ਘਾਕਰੇਹੈ॥
 ਸੀਰਨੁਮੇਦਾਕਰੇ॥ਜੇਚਾਰਸਾਲਦਾਪੁਗਣਹੋਵੇਸੇਗੁ
 ਮਖਸਕਰੇਹੈਤੀਜੀਦਰਜੇ॥ਥਾਇਅਹੁਕਫਨੁਹਰੇ॥
 ਜਠਗਾਗਨਕੇਜਗਾਵੇ॥ਦਿਲਨੁਕੁਸਕਰੇ॥ਜੇਕਰ
 ਜਲਸਾਬਰਲਾਇਕੇਰੋਗਨਬਨਦੁਸੇਦਾਖਾਇਤਪ
 ਤਕਰਕੇਕੁਰਲੀਆਕਰੇਤਾਹਲਅੰਦਰਸੇਜਨੁਹਰੇ॥
 ਦੁਖਤੋਏਬਧੀਨੁ॥ਅੰਮਰਕੇਪਥਾਇਤੇਮੁਖਦੁਹਗੰਧਤੇ
 ਮਿਰਹੀਨੁਪੈਦਾਕਰਦਾਹੈ॥ਦੇਖਹਰਨਬਮਨਅਹੁਰਕ
 ਤਕਛਾਵਨਹੈ॥ਟੇਰਸਰਬਤਅਤਰਜਅਥਬਾਰੈਬ
 ਸਕਾਪਿਲਾਵੇ॥੨੨॥ ॥ਕੁਲਿਜਾਅਰਬੀਕਿਸਰੇ
 ਦਾਰੂਧਾਰਸੀਤਿਦੀਜੜਪਾਨਦੀਹੈ॥ਗੁਮਖਸਕੇਹੈਤੀ
 ਤੀਜੇ॥ਮਲਾਨੁਪਚਾਵੇ॥ਅਰੁਪੁਸਦਕਰੇ॥ਮੁਖਨੁਸੰਗ
 ਧਕਰੇ॥ਪੇਦਪੀੜਤੇਸਿਰਪੀੜਨੁਹਰੇ॥ਕਫਨੁਦੁਹਕ
 ਰੇ॥ਦੁਖਤੋਏਦਿਲਨੁ॥ਦੇਖਹਰਨਸੇਰਬਾਓਕਨਾਹੈ॥

ਖੁਰਾਕਫਿਮਦਬਾਰ॥ ੨੩॥ ॥ ਖੁਖਅਰਬੀ ਸਫਤਾ
 ਲੁਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀਆ ਭੁਕ ਹਿੰਦੇ ਹਨ॥ ਸੁਰਦਤਰਹੈ ਦੂਜੇ
 ਤ੍ਰਿਖਾਨੁ ਹੋ॥ ਖੁਧਾਕਰੇ॥ ਜੇਭਿਸਦੇ ਪਤਾ ਦਾਰਸਪੀਵੇ
 ਤਾਪੇਦੇ ਫਿਮਜਾਨਾ॥ ਜੇਕੰਨੀਪਾਵੇ ਤਾਕੰਨਾ ਦੇਫਿਮ
 ਜਾਨਾ॥ ੨੪॥ ॥ ਖਿਆਰਅਰਬੀ ਕ੍ਰਿਸਨਪਾਰਸੀ
 ਬਾਦਰੰਗਤਰਕੀ॥ ਹਿੰਦੀਕੀਰਾਹੈ॥ ਸੁਰਦਤਰਹੈ ਦੂਜੇ॥
 ਖਿਤਜੁਰਨੁ ਤ੍ਰਿਖਾਨੁ ਹੋ॥ ਮੁੜਨੇ ਚਲਾਵੇ॥ ਮਲਾਨੁ ਸ
 ਮਨਕਰੇ॥ ਆਂਝਾਨੁ ਜਿਗ੍ਹਾਨੁ ਘਕਰੇ॥ ਸੁਰਦਬ
 ਹੁਤਹੈ॥ ਅਨਪਚਹੈ॥ ਦੋਖਹਰਨ ਮਖੀਰਹੈ॥ ੨੫॥ ॥
 ਖਿਆਰਬਿਜਰੰਗਅਰਬੀ ਖਿਆਰਾਇਰਾਜਪਾਰਸੀ
 ਕਸਾਇਤਰਕੀ॥ ਹਿੰਦੀਕੁਕੜੀਤੇ ਤਰਹੈ॥ ਸੁਰਦਤ
 ਰਹੈ ਦੂਜੇ॥ ਮੁੜਨੁ ਚਲਾਵੇ॥ ਮੁੜਪੀੜਨੁ ਹਰੇ॥ ਦੁ
 ਖਤਹੈ ਮਲਨੁ॥ ਜੁਰਨੁ ਪੈਦਾਕਰੇ॥ ੨੬॥ ॥ ਖਿ
 ਆਰਸਬਜਅਰਬੀ ਅੰਮਲਤਾਸਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀ
 ਕ੍ਰਿਮਾਲਾਤੇ ਅਲੀਸਫਲੀਹੈ॥ ਆਤਾਇਲਹੈ॥ ਖਿਤ
 ਸੋਭਤੇ ਕਫਨੁ ਬਿਰੇ ਚਨਕਰੇ॥ ਜੇਕਰਧਨੀਏਦੇਰ
 ਸਨਾਲਅਰੁਗਲਾ ਬਤੇਈਸਬਹੋਲਦੇਹਲਾਬਨਾ

ਲਗੀਸ਼ਲਾਇਕੇਤਪਤਕਰਕੇਕੁਰਲੀਆਕਰੇਤਾ ੩੮
 ਖੁਨਾਕਅਰੁਗਲੇਟੀਸੋਜਨੁਹਰੇ॥ਜੇਕਾਸਨੀਤੇਮ
 ਕੋਇਦੇਜਲਸਾਥਮਿਲਾਇਕੇਕੁਜਕੁਥਦਾਮਰੇਗਨ
 ਪਾਇਪੀਵੇਤਾਕਥਲਬਾਇਜਾਵੇ॥ਜੇਇਸਰੀਗੁਰੂ
 ਬਾਲੀਖਾਇਤਾਥਰੇਚਨਅਛਾਹੋਵੇ॥ਭਗਾਕੀਰਕੁਤ
 ਹਰੇ॥ਜੇਅੰਮਲੀਜਾਥਖਾਇਤਾਪਿਤਦਗੁੰਨੁਥਿਰੇ ੫
 ਚਨਕਰੇ॥੨੭॥ ॥ਅਬਦਾਲਕੀਰਿਦੀਠਚਲੀ
 ॥ ॥ਦਾਠੁਠਿਲਾਠਿਲਅਰਬੀ॥ਠਿਲਾਠਿਲਾਇ
 ਗਜਪਾਰਸੀਹਿੰਦੀਮਘਪਿਪਲਤੇਮਘਹੈ॥ਗੁਮਖੁ
 ਸਕਪੈਦੁਜੇ॥ਮੇਦੇਨੁਕੁਥਤਕਰੇ॥ਅੰਦਗਾਨੁਅਰੁਧ
 ਤਨੁਪੁਸਟਕਰੇ॥ਜਿਗਰਅਗੁਤਿਲੀਏਬਿਧਨੁਖੇਲੇ
 ਖੁਰਾਕਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁਖਤਹੈਸਿਰਨੁ॥ਦੋਖਹਰਨਸਿਮ
 ਗਅਰਬੀਹੈ॥ਹਿੰਦੀਗੁੰਦਕੀਕੀਰਹੈ॥ਅਬਥਾਏ ੬
 ਦਨਤੇਗੁਲਾਬਹੈ॥ਬਦਲਮਿਰਚਾਤੇਸੁੰਠਹੈ॥੧॥
 ਦਾਰਚੀਨੀਪਾਰਸੀਹਿੰਦੀਦਾਲਚੀਨੀਹੈ॥ਗੁਮਖੁਸ
 ਕਹੈਤੀਜੇ॥ਕੋਤਾਦਮੀਹੁਨੁਕਾਮਨੁਸਰਦੀਨੁਪੁਰਾ
 ਣੀਖਾਸੀਤੇਹਿੰਦੀਕੀਜਿਗੁਦਾਬਿਧਗੁਹਇਜਾਈ

ਪੀੜ ਕੰਧ ਬਾਇ ਮੁੜ ਪੀੜ ਨੂ ਹਰੇ ਨੇੜੀ ਜੋਤ ਕਰੇ ॥ ਰਕਤ
ਇਸ ਤੀ ਦੀ ਨੁ ਚਲਾਵੇ ॥ ਬੁਧ ਬਿਧੀ ਕਰੇ ॥ ਬਲ ਨੂ ਉਪਜਾ ॥
ਹੋਇ ਖਤ ਹੈ ਮਿਸਾਨੇ ਨੂ ॥ ਦੋਖ ਹਰਨ ਅਸਾ ਭੁਨਹੈ ॥ ਬ
ਦਲ ਖੁਲੰ ਜਹੈ ॥ ਖੁਰਾਕ ੧ ਥਾ ੩ ਦਿਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦ
ਹਾ ਜ ਅਰਥੀ ਮਾ ਕੀਆਨ ਪਾਰਸੀ ॥ ਚਿੰਟੀ ਕੁਕੜੀ ਹੈ ॥ ਗੁ
ਮਤ ਹੈ ਪਹਲੇ ॥ ਜੇ ਮਾਸ ਉਸ ਦਾ ਖਾਇ ਸਿਰ ਦੇ ਮਗ
ਜ ਨੁ ਬਧਾਵੇ ॥ ਬੁਧ ਨੂ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ॥ ਸੁਰ ਭੰਗ ਨੂ ਕੇਲੇ
ਸੁਬਰੇਗ ਬਾਇ ਦੇ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਦੋ ਕ ਅਰਥੀ ਅਰ
ਜਨ ਪਾਰਸੀ ਤਰੀ ਤੁਰਕੀ ਚਿੰਟੀ ਚੀ ਛਾਹੈ ॥ ਸੁ ਦ ਖੁ ਜ ਕ
ਹੈ ਦੂਜੇ ॥ ਪੇਟ ਨੂ ਥਿਧੇ ॥ ਮੁੜ ਨੇ ਚਲਾਵੇ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲੀ ਪ
ਏ ॥ ੪ ॥ ਦ ਖਾਨ ਅਰਥੀ ਦੁ ਦ ਪਾਰਸੀ ਚਿੰਟੀ ਧੂਆ ਹੈ
ਨੇੜਾ ਦੇ ਜ ਖ ਮਾਨੁ ਹਰੇ ॥ ਮਾਸ ਨ ਵੀਨ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ॥ ੫ ॥
॥ ਦੁਰਗਾ ਜ ਅਰਥੀ ਤਿਤਰ ਪਾਰਸੀ ॥ ਮਾਸ ਉਸ ਦਾ ਮਾ
ਤਾ ਦਿਲ ਹੈ ॥ ਪੇਟ ਨੂ ਥਿਧੇ ॥ ਬੁਧ ਨੂ ਬਿਧੀ ਕਰੇ ॥ ੬ ॥ ॥
ਵੇਦਿ ਜ ਅਰਥੀ ॥ ਦੋ ਤਰਾ ਦੀ ਹੈ ॥ ਦੋ ਕੁੰਮੀ ॥ ਜੇ ਸਨੁ ਅਕ
ਰਥੀ ਕਰ ਦੇਹਨਾ ॥ ਦੁਜੀ ਪਾਰਸੀ ॥ ਜੇ ਇਸ ਤੀ ਕ ਮਰਸ
ਕ ਥਿਧ ਰਕੇ ਤਾਗੁ ਭੁਕੀ ਰਖ ਆ ਕਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸੁਤ ਸੁਖਾਲੀ

ਤੇਵੇਗੁਮਖੁਸਕਰੈ ਤੀਜੋਥਾਈ ਪੀੜਧਰਨਈ ਖਧਕਾਂਨ ੩੯
ਸਰਈ ਬਿਛੁਟੀ ਬਿਖਸਿਨਾਨੂਹਗੇ। ਖੁਗਕ ੧ ਥਾਰ ਤਿ
ਮਾ। ਦੁਖਤਹੈ ਸਿਰਨੁ ਮਹੁਤਿ ਲੀਨੁ। ਏਖਹਨ ਸੈਫ ਤੇ
ਖੰਡੈ॥ ੭॥ ॥ ਦਲੀਖ ਅਰਬੀ ਚਿਨਾਰਧਾਰਸੀ ਹਿੰ
ਟੀਕਚਨਾਰਹੈ॥ ਸਹਦੁਖਸਕਰੈ ਪਹਲੇ ਬਿਚਾ॥ ਜੇਕਰ
ਤੁਝਾਉ ਸਕੀ ਕੁਟਪੀ ਸਕੇ ਜਖਮਾਉ ਪਰਮਹੁਦਗਧ
ਉਪਰ ਬਿਰੁਰੇਤਾ ਹਨ ਕਰੇ॥ ਜੇਨੀਹ ਜਾਖਪੀ ਸਕੇ ਲੇ
ਪਕਰੇਤਾ ਜਨਾਉਗਾ ਕੇਕਟੇਕੀ ਬਿਖਅਰੁਪੀੜਨੂਹਗੇ॥
॥ ੮॥ ॥ ਇਮਾਗਅਰਬੀ ਮਹਾਜਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀਮਿੰ
ਸ਼ੁਰੈ॥ ਇਮਾਗਜੈਹੈ ਸਰਬ ਸਹਦਤਹੈ॥ ਮਲਗੰਦੀਨੂ
ਪੈਦਾਕਰੇ॥ ਸਿਰਅਰੁਧਾਂਤਨੁ ਪੁਸ਼ਕਰੇ॥ ਪੇਟਨੁ ਨਰਮ
ਕਰੇ॥ ਛਰਦਅਰੁਮੁਰਛਾਨੂ ਉਪਜਾਵੇ॥ ਏਖਹਨਪੁ
ਦਨਾਥਾਹੀਹੈ॥ ਬਦਲਸਿਰਕਾਰੈ॥ ਮਿਰਚਾਤੇਗਈਏ ੦
ਲਈਨੀਏਭੀਹੈ॥ ੯॥ ॥ ਇਮਾਗਉਦੈਕਥਜਗ
ਦਅਰਬੀ ਮਹਾਜਖਹੁਸਅਰੁਮਾਕੀਆਨਪਾਰਸੀ॥
ਹਿੰਦੀਮਿੰਸ਼ੁਕੁਰਕੁਟਅਰੁਕੁਕੜੀਈਹੈ॥ ਜੇਥੇਰਬਿਰ ੦
ਬਰਚਕੀਈਗਰਦਨਾਲਰਿਲਾਇਕੇਖਾਇਨਕਸੀ

ਰਹੇ॥੧੦॥ ॥ਇਸਾਗੁਲਅਥਅਰਥੀਮਗਜਸੁਤਰ
 ਪਾਰਸੀਹਿੰਦੀਮਿੰਦੁਦੀਹੈ॥ਜੇਸੁਕਾਇਕੇਸਿਰਕੇਸਾ
 ਬਖਾਇਤਾਮਿਰਹੀਜਾਇ॥੧੧॥ ॥ਇਸਾਗੁਲ
 ਅਥਅਰਥੀਮਗਜਸਿਪਰਪਾਰਸੀਹਿੰਦੀਮਿੰਦੁ
 ਚੰਮਚੜ੍ਹਕਦੀਹੈ॥ਜੇਮਖੀਰਸਾਬਨੇੜੀਪਾਵੇਤਾਮੇ
 ਤੀਆਬੰਦਜਾਇ॥ਅਹੁੰਦੁਨੁਨਠਾਕਰੇ॥੧੨॥
 ॥੧॥ ॥ਇਸਾਗੁਲਅਥਜਅਰਥੀਮਗਜਬਤਪਾ
 ਰਸੀਹਿੰਦੀਮਿੰਦੁਘੋੜੇਦੀਹੈ॥ਖੁੰਨਕੇਤਾਈਲਾਵੈ
 ਪੇਟਪੀੜਾਨੁਕਰੇ॥੧੩॥ ॥ਇਸਲਅਥਬੈਨਅਰ
 ਥੀਖੁੰਨਜਾਬਜਾਪਾਰਸੀਸਰਦਖਸਕਹੈਦੁਜੇ॥
 ਜੇਕਰਅਧਾਇਮਕੁਰਕੁਦੀਏਅੰਡੇਨੁਨੀਮਗਰਮ
 ਕਰਕੇਉਸਦੀਜਰਦੀਨਾਲਖਾਇਤਾਪੇਟਨੁਥਿਧੇ
 ਅੰਡਾਦੀਪੀੜਾਅਰੁਜਖਮਾਨੁਹਰੇ॥ਸੁਭਉਦਰਕੀ
 ਰਤਨੁਗਾਣਕਰੇ॥੧੪॥ ॥ਇਸਅਰਥੀਖੁੰਨਪਾਰ
 ਸੀਪਾਂਨਤੁਰਕੀਹਿੰਦੀਲੇਹੈ॥ਗੁਮਤਰਹੈਪਹਲੇ॥
 ਸੀਰਨੇਮੇਟਾਕਰੇਅਹੁੰਗਮੁਖਦੇਨੁਰੇਸਨਕੁਰੇ॥ਰ
 ਕਤਰੇਗੀਉਹੈ॥ਜੇਬਕਰਾਚਉਬਰਸਾਦਾਹੋਵੇ॥

ਬਕਰੇਦਾ

ਅਰੁਪਹਾੜੁ ਏਹੋ ॥ ਜਦ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਕਾ ਦੇ ਤਾ ਅਪਾਵਿ ੪੦
 ਚਲੀ ਪਾਰ ਏਹ ਤਲੇ ਕਰ ਬਰਤਨਾ ਬਿਚ ਪਾਇ ਰਖੇ ॥ ਜ
 ਜਮ ਜਾਵੇ ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਦੁਕੜੇ ਕਰ ਰਖੇ ॥ ਜੇ ਦੋ ਝਿਮਾਇ
 ਕ ਕੋ ਰੇ ਸਿਰ ਕੇ ਸਾਥੀ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਪੀਵੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ
 ਯਾਦੀ ਪੀੜ ਤੇ ਮਸਾਨੇ ਦੀ ਅਰੁਪ ਬਗੀ ਵਿਨਾ ਨੇਹੇ ॥
 ਜੇ ਲਕਰੇ ਤਾ ਸੇ ਜੇ ਜਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਏ ਮਲ ਜੋ ਜਮ
 ਰਬੀ ਖੁੰਨ ਹੈ ਜ ਦਾ ਪਾਰ ਸੀ ॥ ਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਇਸ ਤੀ ਦੀ
 ਰਿਤ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰ ਸਨੁ ਮਲੇ ਤਾ ਨ ਫਾ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਇਸ ਤੀ
 ਬਗੀ ਕੁਥ ਜੜਨੁ ਲਾਇ ਕੇ ਬਟੀ ਕਰ ਕੇ ਰੁਗਾ ॥ ਤਿਤ ਰਖੇ
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾ ਹੋਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਏ ਮਲ ਜੇ ਬਾਮਰ ਬੀ ਖੁੰ
 ਨ ਖਿਰ ਸਪਾਰ ਸੀ ॥ ਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਰਿਛੁ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਖ
 ਵੇ ਸੋਇ ਵਾਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਏ ਮਲ ਤੀ ਸਾਮਰ ਬੀ
 ਖੁੰਨ ਤ ਕਪਾਰ ਸੀ ॥ ਜੇ ਕਰ ਲੇ ਪਕਰੇ ਤਾ ਸੇ ਜਾਨਾ ਨਹੇ ॥
 ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਏ ਮਲ ਮਗੁ ਜਾਮਰ ਬੀ ਖੁੰਨ ਬੁਜ ਪਾਰ ਸੀ
 ॥ ਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਬਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰ ਭੁੰਨ ਕੇ ਖਾਇ ਤਾ ਸਮੁਮ
 ਨੁ ਦਫਾ ਕਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਏ ਮਲ ਅਰੁਨ ਬਾਮਰ ਬੀ ਖੁੰਨ
 ਖੁਰੇ ਸਪਾਰ ਸੀ ॥ ਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਸੇ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰ ਸੁਪੇ

ਦਾਗਾਨੁ ਮਰਛਾਈ ਮਾਨੁ ਲੇਖ ਕਰੇ ਤਾਗਨ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਭੁੱਲੇ
 ਖਾਇ ਤਾਮਤੀ ਜਾਹ ਨੂਹਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਏ ਮੁਲਈ ਮਾਮਰ
 ਥੀ ਖੁੰਨ ਰਬ ਜਨ ਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਪਾੜੇ ਦਾਹੇ ॥ ਜੇ
 ਭੁੰਨ ਕੇ ਖਾਇ ਤਾਮਤੀ ਖਾਏ ਜਖਮ ਮਾਨੁ ਮਰ ਕਲੇ ਜੇ ਦਾਮਾ
 ਨੂਹਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਏ ਮੁਲਹਿ ਮਾਮਰ ਥੀ ਖੁੰਨ ਕਬੂਤਰ
 ਦਾ ਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਕਪੋਤ ਦਾਹੇ ॥ ਜੇ ਨੇੜੀ ਘਾਏ ਤਾ
 ਜਖਮ ਮਾਨੁ ਹਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਏ ਮੁਲਸਿਲਹ ਕਾਤ ਮਰ
 ਥੀ ਖੁੰਨ ਕੁੰਮਾ ਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਕਛੂਦਾਹੇ ॥ ਜੇ ਕੇ
 ਮਾਨੁ ਲੇਖ ਕਰੇ ਤਾਹੇ ਮਗਿ ਹਟੇ ਹਨਾ ਜਮਨਾ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ ਏ ਮੁਲਟਟ ਜਹਿ ਮਰਥੀ ਹਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਰੂਹ ਦਾਹੇ
 ॥ ਜੇ ਛਾਹ ਕਰ ਕੇ ਨ ਸਵਾਰ ਲਵੇ ਤਾਨ ਕਸੀਰ ਜਾਇ ॥
 ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਏ ਮੁਲਖਟਾਸ ਮਰਥੀ ਖੁੰਨ ਸਿਪਰ ਪਾ
 ਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਚਾਂਮਚ ਕੀਕ ਦਾਹੇ ॥ ਜੇ ਏ ਜੜੀ ਛਾਤੀ
 ਨੁ ਮਲੇ ਤਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਹੋਵਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਏ ਮੁਲਜਮ
 ਲ ਮਰਥੀ ਖੁੰਨ ਜਮੁਲ ਪਾਰਸੀ ਹਿੰਦੀ ਲੋਹੁ ਲੇਲੇ ਦਾ
 ਹੇ ॥ ਜੇ ਏ ਫਿਮ ਖਾਇ ਤਾ ਮਿਠੀ ਜਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਏ
 ਮੁਲਟਾਰ ਮਰਥੀ ਖੁੰਨ ਮੁਸੇਦਾ ਪਾਰਸੀ ॥ ਜੇ ਗੰਭੀ